

РЕШЕНИЕ

№

гр. София, 21.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 18.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **10712** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 121 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.
Образувано е по жалба, подадена от М. И. Х. срещу заповед № Н-1497/7.10.2024 г., издадена от министър-председателя на Република България, с която ѝ е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“.
Жалбоподателят твърди, че заповедта е издадена при липса на компетентност и съществени нарушения на административно-производствените правила. Издадена е след изтичане на преклузивния срок по чл. 94, ал.1 ЗДСл. Нарушението следва да се счита открито на датата, на която докладът на Главния инспекторат на Министерския съвет е получен от министър-председателя – 7.6.2024 г. Същевременно, не се установява кога са открити нарушенията, доколкото в доклада на Главния инспекторат те не се установяват. Не се установява и кога са открити нарушенията. При провеждане на дисциплинарното производство е лишена от възможността да събере поискани от нея и релевантни за изясняване на фактическата обстановка доказателства. По всяко от твърденията, дадени в писмените обяснения, органът не е формирал собствени изводи, а се е задоволил да преповтори единствено съдържащите се в решението на дисциплинарния съвет изводи.
Твърди, че заповедта не е мотивирана. Липсата на фактически основния представлява абсолютно основание за отмяна. Налице е нарушение на изискванията на чл. 97, ал. 1, т. 4 ЗДСл. Не може да се установи какви са нарушенията. Не е налице виновно поведение – умисъл. Не е обсъдено цялостното поведение на служителя.

Оспорената заповед е издадена и при неправилно нарушение на материалния закон. Не са обсъдени основни възражения относно виновното поведение на служителката – относно необходимостта от изграждане на Национална информационна система по превенция и защита от домашно насилие, както и относно необходимостта да се ползва външен експерт.

Не е налице нарушение на вътрешните правила доколкото, макар и да не е приключило, няма спор, че е започнало такова производство.

Не е сключен договор с външен експерт и няма претендирано възнаграждение. Липсват доказателства и твърдения за претендирани вредни последици.

Необосновани са твърденията за превишаване на правомощията на жалбоподателката чрез участието в работната група, без да е неин член. Създаването на междуведомствена група по никакъв начин не дерогира функционални задължения на отдела, в частност – на жалбоподателката като началник отдел. Същевременно не е ангажирана дисциплинарната отговорност на това, че по покана на г-жа Е. А. в работата на работната група са взимали участие и представители на неправителствени организации, без те да са включени в нейния състав.

Уволнението на жалбоподателката е резултат от целенасочени действия на служители на отдела. Възприети са за достоверни показания на свидетели, които са заинтересовани от изхода на спора. Неправилни са изводите относно нарушения на пропускателния режим.

Органът е приел, че е извършено нарушение недобросъвестно и несправедливо, поради което е нарушен чл. 6 АПК; извършено е превратно упражняване на власт.

В писмените бележки се излагат съображения за липса на компетентност. Министър-председателят не е делегирал на главния секретар правомощия по дисциплинарна отговорност. Назначената за главен секретар не е станала въз основа на конкурс.

Ответникът – министър-председателят на Министерския съвет, оспорва жалбата. Твърди, че по безспорен начин е установено, че външно на администрацията на Министерския съвет /МС/ лице – Г. П., който не е служител и не е член на междуведомствената група и няма облигационни отношения с администрацията на МС, е участвал в изработването на техническа спецификация на Националната информационна система за превенция и защита от домашното насилие, в работна среща на междуведомствената група, както и в среща с различни институции, имал е достъп до чувствителна информация, свързана с домашното насилие и са му възлагани задачи от жалбоподателя като началник на отдел. Той многократно е влизал в сградата на МС, по нейна „заявка“, в нарушение на реда, който изисква „вход с магнитна карта“ при изготвянето на проект на Мотивирано предложение относно поемане на разход за обществена поръчка, представляваща консултантски услуги, свързани с изграждането на Национална информационна система за превенция и защита на домашно насилие е изпратен за „предварителен преглед“. Към приложените документи жалбоподателката е прикачила автобиографията на Г. П., оферта-предложение от него. Видно от електронната поща е поискала и други заявки с оглед формалното спазване на Вътрешни правила за обществените поръчки.

Жалбоподателката е изготвила две докладни записки с почти идентично съдържание и предложение за ангажиране външен изпълнител, без да се посочи, че по техническата спецификация вече е работил Г. П., както и че М. Х. е организираща изпращането и на втора оферта от Н. Тулечки. Едва впоследствие тя е уведомила главния секретар на

МС за участието на външно лице.

Събраните доказателства сочат, че в отдела е създадена обстановка на конфликти, напрежение и недоверие.

За пълно установяване на фактите следва да се счита датата на създаване на окончателен доклад от 17.7.2024 г.

Привличането на външен експерт е причинило на МС репутационна щета с дългосрочни последици. Неверни и подвеждащи са твърденията на г-жа В. Г. – началник на политическия кабинет, че администрацията на МС не разполага с квалифицирани служители, а следва да се ангажират външни такива. Същевременно предварително са събрани данни от г-н Г. П., което би му осигурило предимство при бъдещи обществени поръчки.

От свидетелските показания следва да се направи извод, че служителите в отдела не желаят да работят заедно с жалбоподателката. В отдела е имало конфликти, напрежение, като не са представени доказателства да са предприети меки те да бъдат преодолени. В проведеното дисциплинарно производство дисциплинарно-наказващият орган е разгледал цялостното служебно поведение на жалбоподателката, годишните ѝ оценки. Въпреки доброто ѝ представяне обаче в миналото, тежестта на извършените нарушения предполагат налагането на най-тежкото наказание.

Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претенцията за адвокатско възнаграждение на жалбоподателя.

СГП не взе становище по жалбата.

Съдът, като взе предвид становищата на страните, намира следното:

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и в законоустановения 14-дневен срок.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателката е заемала, към датата на връчване на заповедта, длъжността „държавен експерт“ в дирекция „Стратегическо планиране“.

Към датата на процесните деяния е временно преназначена на длъжността началник на отдел „Превенция и защита от домашно насилие, сътрудничество по етнически и интеграционни въпроси и взаимодействие с гражданското общество“ ПЗДНСЕИВВГО по чл. 82а от ЗДСл.

М. Х. е имала статут на държавен служител и на двете заемани длъжности.

На основание чл. 96, ал. 1 от ЗДСл е издадена заповед № В-127/25.06.2024 г. на министър-председателя за образуване на дисциплинарно дело срещу М. Х.. На 26.06.2024 г. дисциплинарният съвет е образувал дисциплинарно дело № 3 за 2024 г. срещу М. И. Х.

Със Заповед № Р-2/08.01.2024 г. министър-председателят е създал междуведомствена работна група (МРГ) (Доказателство т. 13), която в срок до 30.04.2024 г. да приведе Правилника за прилагане на Закона за защита от домашното насилие /ЗЗДН/ в съответствие със ЗИД на ЗЗДН. Ръководител на МРГ е заместник-министърът на правосъдието Г. Н., като с т. 3 от заповедта му е предоставено правото при необходимост да привлича и други експерти за участие в работата на МРГ. За заместник-ръководител на МРГ е определена Е. А. И. - държавен експерт в отдел

ПЗДНСЕИВВГО. М. Х. не е член на МРГ.

В оспорената заповед е извършено подробно изложение на приетата за установена фактическа обстановка, въз основа на което е прието, че са извършени нарушения като следва:

1. М. И. Х. не е спазила кръга на служебните си правомощия (чл. 89, ал. 2, т. 3 от ЗДСл), като на 20.03.2024 г. (с изпращането на имейл с информация) фактически е възложила извършването на консултантска услуга на Г. П. не по установения ред, без извършено предварително съгласуване по целесъобразност по чл. 7г, ал. 2 от Закона за електронното управление (ЗЕУ) от министъра на електронното управление на разход в областта на ЕУ и ИКТ, без извършен предварителен контрол за законосъобразност от финансовия контролор на АМС, без изпълнена процедура за двоен подпис, изискуема от Вътрешните правила за ФУК по смисъла на Закона за финансово управление и контрол в публичния сектор (ЗФУКПС), поемането на задължението за разход не е одобрено от ПРБ по установения ред. В нарушение на нормативните и вътрешноведомствените актове е създадена предпоставка за възникване на бъдещи финансови претенции от Г. П. към АМС за заплащане на извършената от него работа. С възлагането на Г. П. на задачи, които са в обхвата на задачите на МРГ, М. Х. е превишила правомощията, определени с длъжностната характеристика, доколкото не е член на МРГ, а право да привлича външни експерти за участие в работата на групата има само нейният ръководител. Налице е отделно дисциплинарно нарушение по чл. 89, ал. 2, т. 3 от ЗДСл.

С това, че първо фактически е възложила изготвянето на техническата спецификация, а след това е предприела действия да приведе това възлагане в съответствие с изискванията на Вътрешните правила за ОП, като му придаде необходимата законосъобразност, М. Х. не е изпълнила задължението си по длъжностна характеристика да планира самостоятелно дейността си като спазва съответните нормативни актове, приложими за държавната администрация, както и вътрешно служебните актове и разпоредби, приложими за АМС. Неизпълнението на задължение от длъжностната характеристика представлява неизпълнение и на задължението по чл. 21 от ЗДСл да изпълнява задълженията си точно и добросъвестно. Неизпълнението на служебните задължения представлява дисциплинарно нарушение по чл. 89, ал. 2, т. 1 от ЗДСл.

На дати 21.03.2024 г., 05.04.2024 г., 10.04.2024 г., 17.04.2024 г. и 08.05.2024 г., Г. П. е участвал в работни срещи, касаещи дейността и работата на отдела, с което е имал достъп до служебна информация (доказателства от т.т. 5.6. до 5.17 - писма от институции: НСлС, В., МВР, АСП, ДАЗД, НБПП). При участие в работните срещи, Г. П. е имал достъп до служебна информация, включително му е предоставена Техническа спецификация на Н. на ДАЗД (доказателство т. 5.15 - писмо от ДАЗД). С това М. Х. е допуснала Г. П. да участва в работни срещи, на които е получил и е имал достъп до служебна информация. Достъп до служебна информация Г. П. е получавал и чрез имейли, изпратени или препратени до него от М. Х.. С това М. Х. не е изпълнила задължението по чл. 3, ал. 5 от КПСДА, което представлява дисциплинарно нарушение по чл. 89, ал. 2, т. 5 от ЗДСл. С описания фактически състав М. Х. е нарушила и чл. 31 от ВП за ФУК.

2. М. Х. не е изпълнила служебните си задължения, тъй като на 05.04.2024 г., 09.04.2024 г., 10.04.2024 г. и на 17.04.2024 г. е допуснала Г. П. в сградата на Министерския съвет, която е обявена за стратегически обект от значение за

националната сигурност и част от критичната инфраструктура, с което не е спазила реда, установен със Заповед № В-244/15.11.2023 г. на главния секретар на Министерския съвет. Неизпълнението на служебните задължения е дисциплинарно нарушение по чл. 89, ал. 2, т. 1 от ЗДСл.

3. От 12.04.2024 г. - датата, на която Г. К. е назначена за и.д. главен секретар на Министерския съвет, до 23.05.2024 г. - датата на докладната записка относно проект на отговор във връзка с постъпил въпрос от народен представител" М. Х. не е уведомила главния секретар на Министерския съвет за участието на външно лице в дейността на отдела и в работата на МРГ — обстоятелство, което е от значение за изпълнението на целите на администрацията и за опазването на авторитета на АМС. С това М. Х. не е изпълнила задължението по чл. 7, ал. 2 от КПСДА да уведоми непосредствения си ръководител или органа на власт относно посоченото обстоятелство.

С докладните си записки от 29.04.2024 г. и 09.05.2024 г. до заместник министър-председателя и министър на финансите, и председател на Националния съвет за превенция и защита от домашното насилие Л. П. и до и.д. главния секретар на Министерския съвет Г. К., М. Х. е направила предложение „да се възложи в спешен порядък на Външен изпълнител изготвянето на Техническа спецификация за националната информационна система и за националната телефонна линия заедно с подготовка на предложения за текстове за раздела, свързан с националната информационна система в Правилника за прилагане на ЗЗДН.“ В докладните записки от 29.04.2024 г. и 09.05.2024 г., М. Х. не е включила информацията, че по Техническата спецификация вече работи Г. П., че последният е изпратил оферта до М. Х. на 26.03., както и че на 10.04. е изпратена оферта и от Н. Тулечки, с което М. Х. не е изпълнила и задължението по чл. 5, ал. 3 от КПСДА, съгласно който когато правят предложения пред органите на държавна власт, служителите предоставят цялата информация, отнасяща се до вземането на конкретно решение. Не е изпълнено и задължението по чл. 7, ал. 1 от КПСДА, съгласно който служителите в държавната администрация представят пред непосредствения си ръководител или органа на власт открито и честно проблемите, които възникват в процеса на работа. Това представлява самостоятелно дисциплинарно нарушение по чл. 89, ал. 2, т. 5 от ЗДСл.

4. Събраните по делото доказателства сочат, че в отдел ПЗДНСЕИВВГО е създадена обстановка на конфликти, напрежение и недоверие. Това се потвърждава както от писмените сведения на служителите в отдела, така и от писмените обяснения на М. Х., в които тя е посочила: „Въпреки непрекъснатите ми усилия, работната атмосфера в отдела е силно токсична и се отклонява значително от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация“. Доколкото не са налице доказателства, че М. Х. е предприела конкретни действия за преодоляване на конфликтите и за премахване на условията за тяхното поддържане, считам, че М. Х., в качеството си на служител на ръководна длъжност, не е изпълнила и задължението по чл. 15, ал. 2 от КПСДА . Това също е самостоятелно дисциплинарно нарушение по чл. 89, ал. 2, т. 5 от ЗДСл.

Предвид изложеното е прието, че извършените от М. Х. нарушения освен че са многобройни, в своята съвкупност и предвид обстоятелствата, при които са извършени, са и тежки. Те са в разрез с принципите за поведение на държавните служители: законност, лоялност, добросъвестност, отговорност, почтеност, конфиденциалност, отчетност, колегиалност и учтивост.

М. Х. е вземала решения, планирала и извършвала действия, които са в нарушение на нормативни и на вътрешноведомствени актове.

С действията си М. Х. е показала, че е неблагонадеждна по отношение опазването на информацията, придобита при или по повод изпълнение на служебните задължения.

С гореописаното М. Х. е създала предпоставки за уронване на престижа и доброто име на Администрацията на Министерския съвет.

Формата на вината е самонадеяност (проявление на непредпазливост). М. Х. е проявила самонадеяност, тъй като не отрича участието на Г. П. в работата на работната група, но е мислела че ще предотврати извършените нарушения, подготвяйки на един доста късен етап проект на мотивирано предложение. М. Х. се е надявала, че ще предотврати противоположния резултат, като е надценила възможностите си.

Предвид изложеното, след съвкупна преценка на всички факти и обстоятелства и на доказателствата, с които същите са установени, след като обсъдих и оцених всяко едно от обстоятелствата по чл. 91, ал. 1 от Закона за държавния служител, на основание чл. 90, ал. 1, т. 5 и чл. 92, ал. 1 от Закона за държавния служител, е наложено ДИСЦИПЛИНАРНО НАКАЗАНИЕ УВОЛНЕНИЕ.

На основание чл. 107, ал. 1, т. 3 от Закона за държавния служител, е прекратено **СЛУЖЕБНОТО ПРАВООТНОШЕНИЕ** с **М. И. Х.** - държавен експерт в дирекция „Стратегическо планиране“ с придобит III старши ранг, **считано от датата на връчване заповедта – 7.10.2024 г.**

По делото са разпитани свидетели; приети са и неоспорени от страните по делото писмени доказателства. Те ще бъдат обсъдени по-долу.

При така установените факти, настоящият съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Жалбата срещу процесната заповед е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице, адресат на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“, поради което е процесуално допустима.

Оспорената заповед е издадена от компетентен за това орган – изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, който е органът по назначаването по смисъла на чл. 92 ЗДСл.

Спазени са установената писмена форма по чл. 59 АПК и съдържание за издаване на административен акт - чл. 97, ал. 1 ЗДСл. , съгласно който заповедта следва да съдържа:

1. трите имена и длъжността на дисциплинарно наказващия орган;
2. дата на издаването;
3. трите имена и длъжността на наказвания държавен служител;
4. описание на извършеното от него нарушение, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават;

5. служебните задължения, които са били виновно нарушени;
6. видът и размерът на наказанието;
7. правното основание за налагането му.

По съответствие на заповедта с процесуалните изисквания. Съдът намира, че при издаването на заповедта са спазени административно-производствените правила по ЗДСл. При издаването ѝ ответникът е спазил двумесечният срок по чл. 94, ал.1 ЗМВР за налагане на дисциплинарно наказание, който съдът намира, че започва да тече от момента, в който дисциплинарният орган се е запознал с всички относими факти и обстоятелства и са му станали известни нарушителя и извършеното от него дисциплинарно нарушение.

За установяване на нарушението е сформирал дисциплинарен съвет, именно който се установи, че е предприел действия в тази насока; провел заседания, събирал е доказателства, вкл. са изслушани обяснения. Изготвил е доклад до дисциплинарно наказващия орган за отправяне на предложение за уволнение, на заседание на дисциплинарния съвет от 21.8.2024 г.

До датата на издаване заповедта за дисциплинарно уволнение и датата на връчването ѝ – 7.10.2024 г. не може да се направи извод, че е изтекъл 2-м.срок, посочен по-горе.

Съгласно чл. 93 ЗДСл. дисциплинарно-наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша служителя или да приеме писмените му обяснения. В конкретния случай, видно от доказателствата, такива са дадени и приети.

В указания срок М. Х. е представила писмени обяснения, рег. № към 02.12-21/02.08.2024 г., които са обсъдени от работодателя.

По съответствие на заповедта с материалния закон.

Съдът намира, че по категоричен начин се установява извършването на част от деянията, за които жалбоподателката е била наказана.

По т. 1 се установява, че М. Х. на 26.03.2024 г. е изпратила имейл до Г. П.: „Уважаеми г- н П., Приложено изпращам описание на ИТ дейности и задачи. Моля да остойностите обхвата на задачата в човеко/часове, както и в лева. Предварително благодаря.“ В прикачения файл се съдържа документ със заглавие „Обхват на задачата по разработване на Техническа спецификация за Национална информационна система за превенция и защита от домашното насилие“. В този документ е посочено, че задачата се състои от три основни части, като втората от тях е: Разработване на текстове в Правилника за прилагане на закона за защита от домашното насилие - срок за изпълнение 30.04.2024 г.

Както бе посочено по-горе, М. Х. не е била член на работната група, нито се установява да ѝ са възлагани правомощия във връзка с дейностите ѝ. Същевременно, с изпратения имейл се иска предоставяне на оферта /“моля да остойностите“/ във връзка с посочените по-горе дейности. С тези си действия жалбоподателката е излязла извън своите правомощия съобразно чл. 89, ал. 2, т. 3 от ЗДСл., като не се установява и да е извършено по установения ред

предварително съгласуване по целесъобразност по чл. 7г, ал. 2 от Закона за електронното управление (ЗЕУ) от министъра на електронното управление на разход в областта на ЕУ и ИКТ не се установява да е извършен предварителен контрол за законосъобразност от финансовия контролор на АМС, процедура за двоен подпис, изискуема от Вътрешните правила за ФУК по смисъла на Закона за финансово управление и контрол в публичния сектор (ЗФУКПС). По този начин действително би се стигнало, в нарушение на нормативните и вътрешноведомствените актове, предпоставка за възникване на бъдещи финансови претенции от Г. П. към АМС за заплащане на извършена от него работа.

Установява се, че на дати 21.03.2024 г., 05.04.2024 г., 10.04.2024 г., 17.04.2024 г. и 08.05.2024 г. Г. П. е участвал в работни срещи, касаещи дейността и работата на отдела, с което е имал достъп до служебна информация (писма от институции: НСлС, В., МВР, АСП, ДАЗД, НБПП), включително му е предоставена Техническа спецификация на Н. на ДАЗД (писмо от ДАЗД). Достъп до служебна информация Г. П. е получавал и чрез имейли, изпратени или препратени до него от М. Х.. В този смисъл са представените писмени доказателства, както и свидетелските показания на св. Г. Х. С..

С това действително настоящият състав намира, че М. Х. не е изпълнила задължението по чл. 3, ал. 5 от КПСДА, което представлява дисциплинарно нарушение по чл. 89, ал. 2, т. 5 от ЗДСл. Тя е нарушила и чл. 31 от ВП за ФУК.

По т. 2 се установява, че М. Х. на 05.04.2024 г., 09.04.2024 г., 10.04.2024 г. и на 17.04.2024 г. е допуснала Г. П. в сградата на Министерския съвет, която е обявена за стратегически обект от значение за националната сигурност и част от критичната инфраструктура, с което не е спазила реда, установен със Заповед № В-244/15.11.2023 г. на главния секретар на Министерския съвет. Неизпълнението на служебните задължения е дисциплинарно нарушение по чл. 89, ал. 2, т. 1 от ЗДСл.

В този смисъл е списък - приложение към писмо с рег. № 02.12-21/14.08.2024 г. на началника на отдел „Сигурност на информацията“, видно от който Г. П. е посещавал сградата, като не е използвал „*вход с магнитна карта*“, а „*по заявка*“ на:

21.03.2024 г. 16,00 ч. - каб. 140, тел. 3004;

05.04.2024 г. 12,00 ч. - М. Х.;

08.05.2024 г. 15,30 ч. - Синя зала, тел. 6766;

10.04.2024 г. 13,55 ч. - М. Х.;

17.04.2024 г. 15,43 ч. - М. Х.;

В справката се посочват и посещения на други дати (извън предварително зададените от дисциплинарния съвет), а именно: 25.03.2024 г. 16,00 ч. - тел. 2050; 09.04.2024 г. 10,30 ч. - каб. 302, тел. 2727; 26.04.2024 г. 10,00 ч. - зала на 3 етаж, тел. 2001. (доказателство т. 11).

По т. 3 се установява, че от 12.04.2024 г. - датата, на която Г. К. е назначена за и.д. главен секретар на Министерския съвет, до 23.05.2024 г. - датата на

докладната записка относно проект на отговор във връзка с постъпил въпрос от народен представител" М. Х. не е уведомила главния секретар на Министерския съвет за участието на външно лице в дейността на отдела и в работата на МРГ. С това М. Х. не е изпълнила задължението по чл. 7, ал. 2 от КПСДА да уведоми непосредствения си ръководител или органа на власт относно посоченото обстоятелство.

С докладните си записки от 29.04.2024 г. и 09.05.2024 г. до заместник министър-председателя и министър на финансите, и председател на Националния съвет за превенция и защита от домашното насилие Л. П. и до и.д. главния секретар на Министерския съвет Г. К., М. Х. е направила предложение „да се възложи в спешен порядък на Външен изпълнител изготвянето на Техническа спецификация за националната информационна система и за националната телефонна линия заедно с подготовка на предложения за текстове за раздела, свързан с националната информационна система в Правилника за прилагане на ЗЗДН.“

В докладните записки от 29.04.2024 г. и 09.05.2024 г., М. Х. не е изложила цялостната фактическа обстановка във връзка с тези задачи. И по-специално, не е посочила, че по Техническата спецификация вече е работил Г. П., вкл. оферта до М. Х.; не е посочила, че на 10.04. е изпратена оферта и от Н. Тулечки.

С тези си действия действително следва да се направи извод, че М. Х. не е изпълнила и задължението по чл. 5, ал. 3 от КПСДА, съгласно който когато правят предложения пред органите на държавна власт, служителите предоставят цялата информация, отнасяща се до вземането на конкретно решение. Не е изпълнено и задължението по чл. 7, ал. 1 от КПСДА, съгласно който служителите в държавната администрация представят пред непосредствения си ръководител или органа на власт открито и честно проблемите, които възникват в процеса на работа. Това представлява самостоятелно дисциплинарно нарушение по чл. 89, ал. 2, т. 5 от ЗДСл.

По т.4 от заповедта.

Настоящият състав намира, че не може да се направи извод, че от отдел ПЗДНСЕИВВГО е създадена обстановка на конфликти, напрежение и недоверие и за това следва да носи отговорност именно жалбоподателката.

От показанията на част от тях настоящият състав намира, че действително следва да се направи извод, че в отдела е имало токсична обстановка, но тя не може да се постави в причинна връзка с поведението на жалбоподателката. Това е така, доколкото видно от обсъдените по-горе доказателства, жалбоподателката е сравнително отскоро в отдела. На следващо място, извод в тази насока следва да се направи и от свидетелските показания.

В тази насока Е. П. Н. сочи, че още от самото начало когато отишла в отдела /25.03.2024 година/, се разбрало, че този отдел не иска да бъде отдел, служители в този отдел не желаят да работят заедно. Те приемали М. Х. като чуждо тяло и през цялото време я бойкотирали, защото тя не била от този отдел. М. поставяла задачи на всеки един от служителите и те или били

оспорвани на момента, или просто не били изпълнявани. Неща, които могли да се вършат за ден, два, били протакани със седмици, дори с месеци.

Същевременно не следва да се кредитират в тази насока показанията на св. Е. И. А.. Действително, тя сочи, че „наблюдват“, че тя е имала скандал с М. Х. заради това, че тя ѝ възлагал задачи и то нееднократно с Е. П.. Имало конфликт и напрежението между нея и М. Х. по повод на присъствието и вменяването в работата на отдела на Г. П., който беше външен за администрацията на Министерския съвет.

Но, от тези показания може да се направи извод единствено относно конфликт с тази свидетелка, която не е била съгласна с действията на жалбоподателката.

Действително, се сочи за непрофесионално поведение: „Докладваше се на главния секретар“. Или директно се казваше: „...Сега ще видите Вие Ванчето какво ще каже.“ Ванчето е главния секретар.“

Възникнал е и конфликт по повод участието на Г. П. в договори с Министерски съвет, но не може да се направи извод, за повсеместен конфликт и напрежение, предизвикан именно от М. Х..

Изводи в подкрепа на твърденията за нарушения по т. 4 не може да се направи и от показанията на св. Н. РАБХАТ Ш. – П.. Тя дава сведения за отношенията ѝ /като външен експерт/ с жалбоподателката, но не и за отношенията вътре в отдела.

Същевременно не би могло да се вземе предвид като извод в тази насока цитираните в заповедта за уволнение писмени обяснения на М. Х., в които тя е посочила: *„Въпреки непрекъснатите ми усилия, работната атмосфера в отдела е силно токсична и се отклонява значително от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация“*. В тях тя е посочила, че полага усилия; следва да се отбележи и че е сравнително отскоро в отдела.

Предвид изложеното следва да се приеме, че от страна на жалбоподателката се установява, че тя е извършила нарушение на трудовата дисциплина и по-специално, на нормите, цитирани по-горе.

При определяне на вида на наказанието е извършена преценка, а и се установява наличието на предпоставките на чл. 91, ал. 1, т. 1-4 от ЗДСл.

Изложени са мотиви, които съдят споделя, че при определяне на вида на наказанието са взети предвид тежестта на нарушенията, последиците от него, обстоятелствата, както и цялостното поведение на служителя. В случая съдят намира, че тежестта и броят на установените нарушения съответстват на наложеното наказание. Жалбоподателката е заемала ръководна длъжност, като при извършване на установените по-горе действия не е спазвала вътрешните правила, установени от работодателя, като това не е било единична проява.

При определяне на наказанието следва да бъде взето предвид цялостното поведение на жалбоподателката, в рамките на посочения период от време. Действително, преди това не е имала наказания, но това обстоятелство не може да омаловажи факта на установеното отношение към нарушението на трудовата

дисциплина.

С това си поведение, жалбоподателката е създава обективна предпоставка за пряко уронване на престижа на държавната служба и отслабване на доверието в държавния орган, допуснала е поведение на работното си място, несъвместимо с установените правила и по този начин е създава предпоставки за накърняване престижа на държавната администрация. Негативните последици от недобросъвестното изпълнение на задълженията водят до намаляване доверието на обществото и до дискредитиране авторитета на държавната служба и държавната институция. Поведението на жалбоподателката е укоримо и с оглед спазване на етичните норми при изпълнение на служебни задължения. В този смисъл правилно е наложено най-тежкото наказание „уволнение“.

По разноските: ответникът не претендира такива, поради което съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал.2 АПК, настоящия съдебен състав на Административен съд София град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. И. Х., ЕГН [ЕГН] срещу заповед № Н-1497/7.10.2024 г., издадена от министър-председателя на Република България, с която е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяването.

При подаване на касационна жалба, тя следва да бъде придружена с доказателства за внесена по сметка на ВАС държавна такса от 70 лв. В противен случай жалбата следва да бъде върната.